

DYMNİK (2) *sb m*

sg N dymnik (1). \diamond *G* dymnika (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVII i XIX w.

*Otwór w dachu przez który wychodzi dym, wentylator; fenestra in tecto vel tegulis Cn (2) : Impluvium, Okno w pośrodku dachu/ Dymnik. Mącz 306d; I tak wżYTEK żoły był [Judasz] y łzátą, y głową, Przyświecał Zwoleńnikom brodą krokofową. Gdyby wjżrzał z dymniká, á tybyś miał chore Oczy, widząc z dáleká, záwołałbyś, Gore. KlonWor **2v.*

Synonimy cf 1. DYMNICA.

Cf 1. DYMNICA

LW